

Grups municipals

laveu.cat/latevaveu

D'acord amb el Reglament d'ús de Mitjans d'Informació per als grups municipals, cadascun d'ells disposa d'aquest espai mensual per referir-se a la seva activitat en la corporació i en el municipi i a assumptes d'interès públic municipal. Correspon als edils elaborar l'escrit i assumir la responsabilitat del seu contingut, amb total indemnitat de l'Ajuntament i de la gerència i la direcció del mitjà. Les intervencions hauran de basar-se en el respecte mutu, s'evitarà la confrontació personal i caldrà mantenir unes normes bàsiques de conducta i de cortesia pública. En cap cas es podran destinar els espais reservats a propaganda electoral o a la petició del vot.

Incompliments e incapacitat, barreja explosiva

El darrer espectacle grotesc que vàrem viure al Ple del passat mes d'abril no fa més que confirmar que la ciutadania no es mereix aquest govern. Lluny d'ésser valent i reconèixer la seva pròpia incapacitat, la seva única defensa es continua fonamentant d'una manera aferrissada només en recordar el passat.

El PSC no ha donat suport als pressupostos per al 2018 i ens criticaran per irresponsables, però què volen amagar? Clarament, la seva incapacitat i els seus incompliments. Incapaç de traslladar a una proposta d'acord les converses mantingudes per tal que poguéssim donar suport als pressupostos. Els seus incompliments: no dur a terme les inversions aprovades al 2016 i que han anat repetint al 2017 i ara, al 2018, tres anys seguits, al voltant de 5.000.000 d'euros. És, sens dubte, un engany a la ciutadania. Vostès han vist fet, per exemple, el projecte de comunicar els carrers Barberà i Medinacel·li a la Font Pudenta? Es van comprometre amb el veïnat que estaria fet a final del 2017. O les obres al clavegueram dels carrers Montiu i Pascual? Incloses al pressupost d'inversions des del 2016, a hores d'ara ni tan sols han aprovat la licitació del projecte. I, curiosament, cada vegada que posen la partida a les inversions va minvant el seu import.

Tampoc han volgut reflectir als pressupostos les mesures socials que són innegociables per a l'agrupació municipal socialista, no s'han compromès explícitament a destinar una partida d'urgència per a l'escola El Turó ni tampoc a tenir acabades les intervencions a les escoles de Montcada abans de l'inici del curs 2018-2019.

No hem donat suport al refinançament del deute del consistori perquè el govern municipal no ens ha facilitat tota la documentació necessària per poder-la valorar i comparar de forma fiable. I per què proposem crear una comissió per elaborar els pressupostos del 2019? Per garantir que es presentin al desembre, perquè siguin operatius al gener del 2019, cosa que el govern municipal no ha fet mai durant el present mandat. I a la vista dels fets, ens temem que el pressupost que han aconseguit aprovar potser sigui l'últim ja que, en la línia de progressió que porten des del 2015, aprovant-los cada any un mes més tard, per al 2019 no arribaran a termini. La incapacitat del govern i els seus incompliments; una barreja explosiva que Montcada i Reixac no es mereix.

M. Carmen Porro

Herències que maten

L'any 2015, l'anterior equip de govern s'acomiadava presumint d'una bona gestió econòmica. Ens deia que el deute que deixava era molt baix, que la caixa era plena i que havia estat rigorós i respectuós amb els diners de tots els montcadencs i montcadenques. Ben aviat es va veure que tot això no era més que una il·lusió. Un joc de mag ridícul que ensenya només les cartes que l'interessen per deixar bocabadat un públic que no disposa de més informació que la que el mag li mostra. Poca habilitat va tenir, perquè quan els del govern del canvi vam arribar, vam començar a revisar quina era la situació real de l'Ajuntament. Volíem saber on eren els diners que suposadament teníem, però no els vam trobar. I no només això, sinó que, a més, ens van deixar un deute monstruós. Van aprofitar els últims mesos de mandat per executar el pagament d'una sentència d'expropiacions que estava pendent de fer des de l'any 2008. Van buidar els comptes corrents de l'Ajuntament i ens van deixar amb un negatiu espectacular que ara hem de gestionar.

Han deixat ferit de mort el consistori, però l'equip de govern actual ha estat capaç d'afrontar la situació amb rigor, transparència i honestat, enfront de la improvisació, l'opacitat i les trampes del govern del PSC i CiU. Hem fet un esforç titànic per canviar els procediments, per fer un canvi de cultura en l'elaboració pressupostària que comença a donar els seus fruits.

Tot i el desastre heretat, hem intentat sumar a tots els grups per tal de tirar endavant els pressupostos del 2018, amb la idea que tots fóssim copartíeps de la reparació i del sanejament del nostre Ajuntament. Però, malauradament, el PSC està massa acostumat a imposar el seu criteri. Considera l'Ajuntament, que és de totes, com un element de la seva propietat, i no admet una negociació normal en condicions d'igualtat. La manca de voluntat d'arribar a un acord és el que va provocar el trencament de les negociacions amb ells.

El PSC deia fa uns dies al seu Twitter que aquest govern té por que tornin a governar els socialistes. Efectivament, tenim por, com gran part de la població de Montcada, que els que han arruïnat el municipi amb la seva desastrosa gestió tornin a governar des de la prepotència i la imposició. Ningú vol que torni el malson del mal govern.

Óscar Gil

Cuarto aniversario de Podemos

Este mes vamos a hablar de nosotros/as, o sea, de Podemos, un movimiento inspirado en el 15M que ha revolucionado la política a todos los niveles. Partiendo del manifiesto "Mover ficha: convertir la indignación en cambio político" creamos un partido político, nos presentamos a las elecciones europeas del 2014 siendo la cuarta fuerza más votada. Fuimos creando los círculos tanto territoriales como sectoriales (especializados por temáticas) –en Montcada hicimos la primera asamblea en junio del 2014. Desde entonces y debido al panorama político del país con elecciones continuas, tanto a nivel nacional, autonómico o local, no hemos parado de hacer asambleas, campañas, votaciones...

Cumplimos 4 años de ilusiones y trabajo. Ganamos alcaldías del cambio tanto en capitales de grandes ciudades, como en Montcada, donde gobernamos desde hace 3 años. En este tiempo hemos pasado todo tipo de vicisitudes, denuncias falsas, acoso mediático a nuestros líderes, conflictos internos, etc. El crecimiento espectacular en los primeros tiempos, de surgir de la nada a tener más de 400.000 inscritos, está claro que asustó a los poderes fácticos del país y especialmente al partido del gobierno, el más corrupto de Europa. La maquinaria del fango se puso en marcha, demostrando que nuestras tesis no eran erróneas, que el régimen del 78 entraba en decadencia, especialmente desde la modificación del artículo 135 de la Constitución, para pagar la deuda pública por encima de las necesidades de los ciudadanos. Paralelamente, ha habido el auge de la extrema derecha y del nacionalismo, que están llevando al país al borde del caos.

Surgimos para transformar esta sociedad, no será fácil pero no desfalleceremos en el empeño. Todo lo sucedido ha hecho caer caretas, los partidos tradicionales no han sabido estar a la altura de los acontecimientos, al contrario, por sus propios intereses nos están llevando a la época más oscura desde la dictadura. Nosotros mismos hemos sufrido convulsiones, pero siempre con la máxima transparencia y honradez. Y al no deber nada a nadie, damos ejemplo de que nuestros intereses son la democracia, el bienestar de la mayoría, la denuncia de las prácticas corruptas. Seguiremos así, el camino es largo y sinuoso pero este país y sus ciudadanos lo merecen. Sumaremos esfuerzos y lo conseguiremos.

José Domínguez

Montcada no oblida, 200 dies ja

Des del setembre fins a dia d'avui, i ja portem més de 200 dies, Montcada ha omplert els carrers i les places de reivindicacions i lluites solidàries. Hem omplert els carrers de democràcia i de llibertats, hem omplert els carrers de crits plens de sentiments per la llibertat de Jordi Cuixart, de Jordi Sànchez i dels membres del govern legítim empresonats i de la resta del govern a l'exili i per totes les persones que han treballat per la República i que, a dia d'avui, es veuen encausats o a l'exili. Crits de suport al nostre president escollit democràticament i legítim, Carles Puigdemont.

Montcada, en aquest sentit, ha estat un clar exemple de tolerància i indignació pels esdeveniments que estem vivint.

Montcada diu no a l'aplicació del 155.

Montcada diu llibertat per als presos polítics.

Montcada diu no esteu sols.

Montcada diu ni un pas enrere.

Montcada diu visca la República Catalana.

Montcada diu que seguirem treballant per la vostra llibertat, això encara no s'ha acabat fins que estigüeu a casa.

No oblidem!

Joan Carles Paredes

Opinions dels grups polítics amb representació al Ple

Nos pagan para ser útiles

En el grupo municipal de Cs tenemos muy claro que los ciudadanos nos pagan para serles útiles, cada mes cobramos un dinero por hacer nuestro trabajo que es el de velar por el interés común de la ciudadanía de Montcada i Reixac, por encima de batallas políticas que no interesan a la inmensa mayoría de personas que lo que quieren es que sus problemas sean resueltos por la administración. Haber llegado hasta finales de abril sin presupuestos municipales es culpa única y exclusivamente del gobierno municipal, eso es obvio, y en Ciudadanos lo hemos criticado en diversas ocasiones. La desinformación por parte de los que hoy dirigen los destinos de la ciudad hacia la oposición en todo ese tiempo fue notoria. Pero eso no debe pagarlo la ciudadanía. Una vez que el gobierno nos presenta un borrador de las cuentas municipales, nuestra obligación es sentarnos a negociar y la siguiente, debe ser tratar de llegar a un acuerdo, pero un acuerdo sin trampas, no como pretendía hacer el PSC, en un pleno suspendido a última hora ofreciendo un espectáculo dantesco, que no está a la altura de un partido que ha sido gobierno durante muchos años en Montcada i Reixac. El PSC pretendía repetir la misma jugada en el último pleno de presupuestos y, ante esa situación, desde Cs ofrecimos un acuerdo al gobierno municipal, donde los principales puntos de acuerdo consistían en la congelación del IBI para 2019, un incremento en las partidas sociales, mejoras en distintos barrios e instalaciones deportivas y la reparación del parque del Miquel Poblet, donde cientos de niños de la ciudad practican deporte y se encuentra en un estado lamentable, causando lesiones entre los deportistas de nuestra ciudad. Cs llevó a cabo un acto de responsabilidad y de compromiso con la ciudadanía de Montcada i Reixac. Lo de poner palos en las ruedas y alzar la voz enrabietados como niños pequeños se lo dejamos a los demás, pero desde nuestra formación política una cosa tenemos clara: para representarnos como alternativa de gobierno ante los ciudadanos en 2019 primero hemos querido demostrar compromiso con nuestra ciudad. Los que solo se han presentado como los poseedores de la verdad absoluta y han sido siempre parte del problema y jamás parte de la solución a la situación que ellos mismos crearon, están inhabilitados para ser alternativa a nada.

David Gerbolés

Una sola classe: la classe treballadora

Els carrers de Montcada i Reixac ens han ensenyat moltes coses, bones i dolentes. Ens han ensenyat com les treballadores afrontaven la crisi capitalista amb solidaritat, com les veïnes plantaven cara a qualsevol injustícia amb organització i com les dones atacaven el règim depredador del patriarcat. Totes aquestes situacions ens van generar i ens generen un sentiment: l'orgull de classe.

Aquests dies hem vist com l'escalada de la violència feixista i imperialista, capitalista i patriarcal ens feria aquest orgull arreu del país i com les classes populars s'organitzaven en manifestacions massives per frenar-ho. Un cop més, la solidaritat i l'organització de la classe treballadora han estat la clau per contestar les diferents explotacions que ens afecten. No hi ha una altra manera. No hi ha dreuera.

El repartiment del treball, l'augment considerable del salari mínim interprofessional, la socialització dels beneficis i de la riquesa i posar fi a les diferents discriminacions en l'accés al mercat de treball per ser dones, joves i/o migrades no són utopies inassolibles, són objectius que ens hem de marcar com a treballadores, per a nosaltres, per a les nostres veïnes, per als nostres fills i filles. I, evidentment, ni són negociables, ni rebaixables.

Fa uns dies que marxàvem pels carrers de tot el país per commemorar el primer de maig. Fa uns dies, feia 200 anys que Karl Marx va néixer. Aquell extraordinari home que ens va ensenyar allò de l'explotació de l'individu per l'individu, que ens va mostrar els beneficis exorbitants de les classes benestants de la societat: la maleïda plusvàlua. Fem-li cas, construïm una societat sense classes socials, construïm el comunisme. Ens direu bojos, però, creieu-nos, és l'única manera de sobreviure.

Josep Galván

La granota i l'escorpí

Explica una faula africana que a la vora d'un riu, un escorpí caminava nerviosament, buscant la manera de passar a l'altra riba. De sobte, va arribar una granota.

Jordi Sánchez

-Voldries carregar-me a l'esquena per fer-me passar el riu?

-preguntà l'escorpí.

-Que et penses que sóc boja? -va respondre la granota. Em picaries.

-No ho faria -replicà l'escorpí; que no veus que si ho fes jo, com que no sé nedar, també m'enfonsaria?

Convençuda, la granota acceptà carregar-se l'escorpí a l'esquena i començà a nedar cap a l'altra riba. Un cop enmig del corrent, de sobte, l'escorpí picà la granota.

Abans de morir, i amb ella l'escorpí, la granota li va preguntar:

-Però, per què ho has fet?

-Perquè és la meva naturalesa, -digué l'escorpí. I s'enfonsaren tots dos.

En política, malauradament, massa cops ens trobem amb l'actitud de l'escorpí: fer que tot naufragui, fer que tot vagi malament, per enfonsar l'altre, encara que en sortim tots perjudicats. Massa cops ens dediquem a barallar-nos entre nosaltres, oblidant que estem tots al servei de la ciutadania de la que formem part. I que, per molt que ens barallem, hem de mantenir el diàleg, el consens i l'acord per defensar Montcada, que ens necessita a tots.

Hem estat massa cops en mans d'escorpins que, pel seu suposat interès particular, per assolir els seus objectius personals o partidistes no han tingut objeccions a perjudicar el conjunt dels ciutadans.

Tenir pressuposts era necessari i imprescindible per a Montcada. Tenim pressupostos i és positiu per a Montcada. Amb els pressupostos no hem naufragat. Els escorpins no se'n alegraran. Treuran el seu verí en veure que hem creuat el riu i que seguim. Hem de fer que els escorpins siguin menys en política. Hem de fer que no ens facin naufragar. Ens en sortirem. Seguim!

¡Pasen y vean el circo!

Lo acontecido en el último pleno de presupuestos celebrado el pasado 26 de abril es más típico del circo de Gaby, Fofó y Miliky. Pero lo más triste y preocupante es que no eran aquellos divertidos payasos de mi época sino unos políticos de esta ciudad que, por cierto, cobran un sueldo público porque se les supone serios y formales y están obligados a gobernar nuestra ciudad con seriedad y formalidad. Pues no señores, se lo toman a cachondeo, como si esto fuera un juego... Asistimos a un juego de trileros en el que nadie sabe lo que negociaban ni a cambio de qué. Después de una serie de engaños, mentiras y ocultaciones de la verdad (muy probablemente porque les avergonzaba explicar el presunto acuerdo con Cs), intentaron escenificar ese pacto en una intervención fingida e improvisada y llena de correcciones por parte del gobierno a la lectura de los acuerdos hecha por el grupo de Ciudadanos. Ahora nos quieren vender como una gran cosa lo que son migajas para el conjunto del presupuesto municipal de 46 millones de euros. Presumen de haber pactado mejoras en algún barrio e instalaciones deportivas pero, de todo eso, no hay ni un solo euro asignado. Presumen de haber acordado el compromiso de realizar las obras de mejora de los lavabos del colegio El Turó que, por cierto, la Generalitat ya ha anunciado que las hará y las pagará. En resumen, nada de nada. Por tanto, ¿a cambio de qué han conseguido el apoyo de Ciudadanos? Sinceramente, quiero que alguien me lo explique. La excusa de desbloquear la situación política de nuestra ciudad no sirve, sobretodo después de estar un año escuchando a Cs renegar, quejarse y protestar del acuerdo logrado el año pasado (y con razón). Y después de la crítica y el reproche constante durante todo este año y perjurando que no cometerían el mismo error de aprobarles el presupuesto, ahí los tenemos de nuevo. ¿Y por qué? Un mes atrás, el grupo de Cs había puesto como condición para apoyar los presupuestos que el gobierno municipal retirara los lazos amarillos de los edificios públicos de Montcada, algo que compartimos absolutamente desde el PP pero no como condición para apoyar el presupuesto. Si el presupuesto no es bueno, no lo es con lazo ni sin lazo: ¡seamos serios! Pues bien, los lazos amarillos siguen ensuciando las fachadas de dichos edificios... ¿A cambio de qué, entonces?

Eva García